

De brief van Jacobus, deel 6 ^{1 2}

Jacobus 3 – Paarden en schepen

Nu we bij Jacobus 3 aankomen zien we dat er sprake is van een bepaalde volgorde. In hoofdstuk 2 zagen we dat geloof zonder werken dood is. Nu gaan we van geloof zonder werken naar *de tong die niet wordt beheerst*. We zullen zien hoe belangrijk dat is. We zouden onze tong wel binnen onze mond willen beetpakken, maar we zullen zien dat die tong ontzettend moeilijk te beheersen is. De tong is niet iets dat een zekere mate van stevigheid heeft, om goed beet te pakken. We zullen zien dat daar heel wat bij komt kijken.

Jacobus 3:1-5 Laat niet zovelen uwer leraars zijn, mijn broeders; gij weet immers, dat wij er des te strenger om geoordeeld zullen worden. Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden. Als wij paarden de toom in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen. Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het believe van de stuurman wil. **Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon.** Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

In deze verzen staat heel wat en er is een reden dat Jacobus paarden en schepen als voorbeeld koos.

Laten we teruggaan naar vers 1 om iets te zien dat heel, heel belangrijk is betreffende het zijn van een leraar. Heel wat mensen willen zichzelf zien als leraren en sommige mensen denken dat zij geroepen zijn om leraar te worden. Als dat het geval is, doet u er goed aan om er zeker van te zijn dat wat u onderwijst juist is. Wees er zeker van dat wat u onderwijst in overeenstemming is met de wil van God en

---

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James VI' gegeven op 18 januari 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

het Woord van God, omdat we een strenger oordeel zullen ontvangen.

Het is heel interessant hoe Jacobus dit onder woorden brengt. Hij zei niet: 'Broeders, niet velen van u moeten leraars worden, omdat u een strenger oordeel zult ontvangen.' Hij zei *wij*, waarbij hij zichzelf insluit. Als we door dit alles heengaan zien we dus dat Jacobus zichzelf daar ook onder laat vallen. Hij heeft het niet over de ver van ons afstaande andere personen: *de zij*. We kennen dat wel: *zij* deden dit, *zij* deden dat, *zij* deden ... (vul maar in). Hij zegt *wij*. Dat moeten we dus in gedachten houden in samenhang met onderwijzen. Als we niet de woorden van Jezus Christus onderwijzen en niet de woorden van Jezus Christus verkondigen – wat zijn we dan wel niet aan het doen? Daar moeten we heel vaak en sterk aan denken als we leraar willen worden! Er is niets mis mee met het zijn van leraar, maar we zullen dan – zoals Jacobus zegt – een strenger oordeel ontvangen.

2 Timotheüs 2 is een gedeelte dat gaat over leraars. In feite gaan alle brieven die de *pastorale brieven* worden genoemd, daarover, en dat zijn 1 en 2 Timotheüs en Titus. Die drie brieven worden de *pastorale brieven* genoemd. Filemon is dat ook een beetje, maar niet zo duidelijk als 1 en 2 Timotheüs en Titus. Deze werden door de apostel Paulus geschreven aan de mannen die hij opleidde tot leraar.

We zullen een en ander doornemen uit de eerste twee hoofdstukken van 2 Timotheüs, zodat we sommige eigenschappen die een leraar moet hebben, kunnen begrijpen. 1 Timotheüs 3 bevat de eigenschappen voor een opziener, een bisschop. Het is te belangrijk om alleen maar te zeggen dat u dit moet lezen. Hier ligt het fundament. Ik heb gezien dat mensen verheven werden tot een onderwijzende of verkondigende functie om ze later volkomen de mist in te zien gaan. Ik denk niet dat het op dat moment een vergissing was om zo iemand aan te stellen tot dienaar of leraar. Maar *zij moeten – nadat zij leraar zijn geworden – trouw blijven in wat zij leren!*

Hier hebben we het fundament:

1 Timotheüs 3:1 Dit is een betrouwbaar woord: indien iemand staat naar het opziensambt, dan begeert hij een voortreffelijke taak.

Het is een voortreffelijke taak. Het is echter geen voortreffelijke functie in de zin van een verheven positie met allerlei rechten. Dat is niet het geval! Het betekent niet meer dan een officiële opziener van de Kerk, en die mensen hebben we nodig. Het kan niet zo zijn dat iemand zegt: 'Wel, ik ben de opziener', en dat een ander zegt: 'Nee, ik ben de opziener.' Dan hebben we niet meer dan gevechten en strijd en alle politieke onenigheden die daarmee samengaan. Ik heb dat allemaal ook zien gebeuren; het is dan een puinhoop.

Maar hij zegt dan:

1 Timotheüs 3:2 Een opziener dan moet zijn onbesproken, de man van één vrouw, nuchter, bezadigd, beschaafd, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen,

We moeten het Woord van God onderwijzen, en – als we leraar zijn – moeten we ook onszelf onderwijzen.

1 Timotheüs 3:3 niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, [Statenvertaling voegt nog toe: geen vuil-gewinzoeker] ...

Want hij moet omgaan met het geld van God.

1 Timotheüs 3:3-11 ..., maar vriendelijk, niet strijdlustig of geldzuchtig, een goed bestierder van zijn eigen huis, die met alle waardigheid zijn kinderen onder tucht houdt; indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor de gemeente Gods zorgen?

Heel eenvoudig, rechttoe-rechtaan, gezond verstand, met beide benen op de grond, fundamenteel, basiseigenschappen voor iedereen die leraar gaat worden.

1 Timotheüs 3:6 Hij mag niet een pas bekeerde zijn, ...

Niet iemand nieuw in het geloof en dat is het grote probleem binnen het Protestantisme. Zij verwarren onderwijs met getuigenis geven. Iemand die nieuw is in het geloof kan getuigenis geven over wat God voor hem heeft gedaan. Hij kan getuigenis geven door iemand anders te vertellen: 'Ik vertel u nu wat God in mijn leven heeft gedaan', maar het zijn van een leraar is voor zo iemand van een heel andere orde. Daarom loopt het vaak slecht af met veel dienaren omdat zij nog maar nieuw zijn in het geloof. Het zijn geen mensen die door God in hun leven als christen zijn beproefd en getest om te weten hoe zij zullen gaan leven. "Hij mag niet een pas bekeerde zijn ..."; *niet iemand die nieuw is in het geloof.*

1 Timotheüs 3:6 ..., opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel des duivels valle.

Dit betekent precies wat er wordt gezegd. Hij gaat denken:

- hoe goed ben ik
- hoe belangrijk ben ik
- hoeveel weet ik
- hoeveel heb ik meegemaakt
- ik kan onderwijzen
- ik kan leiden

Daarna laat zo iemand zich helemaal meeslepen in zijn ijdelheid. Als je niet bereid bent één persoon te onderwijzen, omdat je er graag duizend wil onderwijzen, dan ben je inderdaad geen leraar. Want je moet onderwijzen omdat de Heilige Geest in je is, ongeacht de aantallen, want aantallen hebben geen enkele betekenis.

Wat wordt er over *de weg* gezegd? '*Breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan.*' Daar hebben we de grote aantallen. '*Want de poort is eng, de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden.*' Als iemand dus denkt dat het een belangrijk en eervol iets is, dat hij daarmee bekendheid zal verwerven en zijn foto overal zal opduiken en iedereen hem zal kennen, vergeet het dan maar! De verleiding van trots komt eraan en zal hem ten val brengen. Degene die dat zwaard

hanteert is de duivel. Daarom staat er hier "..., opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel des duivels valle."

Nog een waarschuwing. Ga jezelf niet opwerpen als leraar, want de duivel zal het dan op je gemunt hebben. Dat wordt hier gezegd.

1 Timotheüs 3:7 Hij moet ook gunstig bekend zijn bij de buitenstaanden, opdat hij niet in opspraak kome en in een strik des duivels valle.

Het is net als bij de politici. 'Ik stel me kandidaat voor het presidentschap. Ik ben daarvoor het meest geschikt, geloof mij! Ik ben rechtvaardig, ik ben goed, ik heb de beste ideeën.' Maar dan verschijnt er iemand op het toneel die zegt: 'Weet u, ik herinner me die kerel toen hij daar en daar was, en ik ken al die domme blondjes waar hij overspel mee bedreef.' En daarmee komt zo iemand ten val. Deze verzen hier zeggen dat de duivel het gemunt zal hebben op hen die onderwijzen. Krijgt hij sommigen ook te pakken? *Zeer zeker!* Wat gebeurt er? *Zij verdraaien de Schriften tot hun eigen vernietiging!* Dit is heel belangrijk om te begrijpen wat er hier wordt gezegd en waarop dat is gebaseerd.

1 Timotheüs 3:8 Evenzo moeten de diakenen ...

Dat betekent niet dat de diakenen als politieagenten bij de deur van de zaal of het gebouw moeten gaan staan. Het woord *diaken* betekent *hij die dient*. Dat is alles wat een diaken is. Paulus zei dat hij een diaken was, een dienaar, een apostel, en *al die namen duiden op dienende posities*.

1 Timotheüs 3:8 ... waardig zijn, ...

Waardig in de zin van niet ongepast luchthartig, zonder de nodige ernst.

1 Timotheüs 3:8-9 ..., niet met twee tongen sprekende [huichelachtig zijn], niet verzot op veel wijn, niet op winstbejag uit, maar het geheimenis des geloofs bewarend in een rein geweten.

Met andere woorden als we leraren zullen zijn, dan moeten we het geheimenis van het geloof als de top, als het belangrijkste in ons denken, ons hart, ons leven en ons onderwijs houden, anders zullen we onze kwalificaties als leraar verliezen.

1 Timotheüs 3:10 Laten ook dezen [*die aan de kwalificaties voldoen*] eerst op de proef gesteld worden, ...

Beproefd worden; met andere woorden er moet, zoals we later zullen zien, een trainingsprogramma worden doorlopen. Timotheüs werd gezegd deze dingen toe te vertrouwen aan betrouwbare mannen die in staat zijn te onderwijzen.

1 Timotheüs 3:10-11 ..., om daarna, als zij onberispelijk blijken, hun dienst te vervullen. Evenzo moeten *hun* vrouwen zijn: waardig, geen kwaadspreeksters, nuchter, betrouwbaar in alles.

Ik wil hier iets aan toevoegen. Ik hoorde recent over een vrouw die eens zei dat zij als vrouw van een dienaar ook een functie had. Onzin! Zo iets staat nergens beschreven! Dat is ijdelheid, trots, arrogantie en aanmatiging van zo'n vrouw die zichzelf zo'n functie wil toekennen zodat zij de dienst van haar man die sindsdien is overleden, kan voortzetten. *Er is inderdaad een valse leraar!* Dit is slechts één voorbeeld; we zouden nog heel wat andere voorbeelden kunnen geven, maar dit ene voorbeeld is voor het moment voldoende.

Hier vinden we dus datgene waar een dienaar op moet vertrouwen; Niet op zijn verstand, *omdat zijn verstand even natuurlijk gericht is als dat van ieder ander*; niet op zijn intelligentie, *omdat intelligentie niet de Geest van God en de werken van geloof voortbrengt*. Paulus maakt dit hier heel duidelijk. Hij zegt dit allemaal aan Timotheüs, die een dienaar is, terwijl hij weet hoe het met hemzelf zal gaan aflopen. Hij weet dat hij heel spoedig als martelaar ter dood gebracht zal worden

2 Timotheüs 1:6 Om die reden herinner ik u eraan, de gave Gods aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is.

Die gave komt bij de aanstelling tot oudste. Dat is een gave voor de dienaren. Er is een gave van Gods Geest om te onderwijzen en die moet van God komen. Wat zegt Paulus? *Wakker die aan!* Hoe wakker je die aan? Door Gods Geest volledig op je te laten inwerken bij alles wat je doet, onder alle omstandigheden, in alle aspecten van je leven, ongeacht wat je doet. En wakker dat aan.

- Nader dicht tot God.
- Bestudeer Gods Woord.
- Drink Gods Woord in.
- Doe de dingen die God wil dat je doet.

Dat is de manier om die gave Gods aan te wakkeren.

2 Timotheüs 1:7 Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid [Statenvertaling: vreesachtigheid], ...

*Oei, wat zullen de leden van de gemeente wel niet denken? **Wat denkt God?** Ik vraag me af wat de wereld ervan zal denken? **Wat denkt God?***

Waar vrees is daar is emotionele kwelling, daar is ruimte voor politiek handelen en verlakkerij. Ik weet daar alles van, ik spreek uit ervaring, en ik kan u zeggen dat dat waar is.

2 Timotheüs 1:7 ..., maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

- De juiste vorm van onderwijs,
- de juiste vorm van intellect,
- de juiste vorm van benadering

komt voort uit Gods Woord en Gods Geest, als je je erop toelegt leraar te zijn. Dit is de basis waarop je moet functioneren als dienaar, de basis waarop je moet onderwijzen: de kracht van God, de liefde van God en de manier van denken van God. Wat zei de apostel Paulus in Filippenzen? *Laat die gezindheid bij u zijn die ook in Christus Jezus was!* Is dat niet de bron van onze bezonnenheid? *Dat is ab-*

*soluut het geval! Let erop hoe dit allemaal met elkaar verbonden is!
Heel belangrijk!*

2 Timotheüs 1:8 Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here of voor mij, zijn gevangene, maar wees mede bereid voor het evangelie te lijden in de kracht van God,

Die omstandigheden zullen beslist komen en als je die niet het hoofd wil bieden, wat is ook alweer het oude gezegde? *Als je de hitte niet kunt verdragen, moet je niet in de keuken komen!*

2 Timotheüs 1:9 die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping, ...

Dat is wat onderwijzen is, het onderwijzen van de Bijbel is een heilige roeping.

2 Timotheüs 1:9 ..., niet naar onze werken, ...

Niet omdat wij belangrijk zijn of zoiets.

2 Timotheüs 1:9 ..., maar naar zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is voor eeuwige tijden,

Dat is het hele doel, het hele voornemen, van God.

2 Timotheüs 1:10 doch die nu geopenbaard is door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood van zijn kracht heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht heeft door het evangelie.

Dat is wat we moeten verkondigen.

2 Timotheüs 1:11-12 En ik ben daartoe aangesteld als verkondiger, apostel en leraar. Om die reden draag ik ook dit lijden en ik schaam mij daarvoor niet, want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag.

Met andere woorden, hij zegt: 'Ik ga gewoon door (Filippenzen 3) tot aan die laatste dag.' Zo belangrijk is dat.

2 Timotheüs 2:1 Gij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade van Christus Jezus,

Dat is de hele bron van wat een leraar en een dienaar is:

- wat hij moet doen
- wat hij moet hebben
- wat hij moet verkondigen
- wat hij moet onderwijzen
- waarop hij moet steunen

Niet meer en niet minder dan de genade van God. Al die beproevingen en moeilijkheden waar we in ons leven doorheen moeten gaan, dienen ertoe dat we gaan inzien:

- dat we barmhartigheid nodig hebben
- dat we vergeving nodig hebben
- dat we genade nodig hebben
- dat we zelf niet belangrijk zijn

Het kan zijn dat God je de eerste keer dat je denkt een belangrijk iemand te zijn, in de modder zal laten vallen om je te laten zien en begrijpen waar je staat. Dat geldt voor iedereen, voor mij en wie dan ook maar leraar mag zijn.

2 Timotheüs 2:2 en wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten.

Mensen met de kwalificaties die we in 1 Timotheüs 3 hebben gelezen, hoe ze in elkaar moeten zitten.

2 Timotheüs 2:3-4 Lijd met de anderen als een goed soldaat van Christus Jezus. Tijdens de veldtocht wordt geen soldaat gemoeid in de zorg voor zijn onderhoud; hij heeft *slechts* hem te voldoen, door wie hij aangeworven is.

Hij zegt: 'Bedenk dat je het niet zult doen met je eigen wapenrusting, je zult het niet doen op je eigen manier, maar je zult het gaan doen met de wapenrusting van God.'

Efeziërs 6:10-11 Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels;

Hij heeft het volgende nodig:

- de gereedschappen van God, niet die van hemzelf
- de gereedschappen van de Geest, niet die van hemzelf
- de gereedschappen die alleen God door Zijn genade kan geven voor het dienen en onderwijzen.

2 Timotheüs 2:5 En is iemand een kampvechter, dan ontvangt hij de krans alleen, als hij volgens de regels van de kamp heeft gestreden.

Moet ik nog meer zeggen? *Alles moet volgens de regels in overeenstemming met het Woord van God gebeuren!* Geen geweldige ideeën van ijdelheid over de manier waarop u nieuwe leerstellingen zonder enige grondslag bedenkt, die niet in Gods Woord staan. Er zijn heel wat mensen in de wereld die zulke dingen doen.

2 Timotheüs 2:6-10 De landman, die de zware arbeid verricht, moet het eerst van de vruchten genieten. Let wel op wat ik zeg, want de Here zal u in alles inzicht geven. Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het geslacht van David, naar mijn evangelie, waarvoor ik kwaad lijd en zelfs boeien draag als een misdadiger. Maar het woord van God is niet geboeid. Om deze reden ...

Hier volgt de houding die we moeten hebben als we leraar zijn.

2 Timotheüs 2:10 ... wil ik alles verdragen, om de uitverkorenen, opdat ook zij het heil in Christus Jezus verkrijgen met eeuwige heerlijkheid.

Dan zegt hij enkele verzen verder:

2 Timotheüs 2:14-15 ... dat men geen woordenstrijd moet voeren, ... Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid.

In verband hiermee en vanwege deze verantwoordelijkheden zegt Jacobus:

Jacobus 3:1 Laat niet zovelen uwer leraars zijn, mijn broeders; gij weet immers, dat wij er des te strenger om geoordeeld zullen worden.

Nu verder met Jacobus 3:2; dat is een heel interessant vers.

Jacobus 3:2 Want wij ...

Hij sluit zichzelf niet uit.

Jacobus 3:2 ... struikelen allen in velerlei opzicht; ...

Ditzelfde woord struikelen gebruikt hij ook in:

Jacobus 2:10-11 Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle *geboden*. Want Hij, die gezegd heeft: Gij zult niet echtbreken, heeft ook gezegd: Gij zult niet doodslaan. Indien gij nu geen echtbreuk pleegt, maar wel doodslag, zijt gij toch een overtreders van de wet geworden.

Vanuit dit vers zien we dat hij met struikelen *zondigen* bedoelt.

Jacobus 3:2 Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; ...

We komen allemaal tot de conclusie dat we zondigen. Waarom denkt u dat Jezus zei: 'Vergeef ons onze schulden?' Dat is een dagelijks gebeuren, evenals wij hen vergeven die tegen ons zondigen.

Jacobus 3:2 ...; wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden.

Laten we zien wie ons voortdurend van zonde beschuldigt. We moeten niet alleen vechten tegen zonde, en we vechten allemaal, maar ook Satan is er die ons bij God beschuldigt. 'God, U riep die persoon; kijk eens naar hem; kijk eens naar wat hij doet; hij zondigt! Kijk, nu zondigt hij alweer.' Als we dat doen zeggen we: 'O God, waarom deed ik dat? Wees alstublieft barmhartig met mij. Vergeef me.' Bedenk dat Jezus Christus voor zondaren stierf: de goeden, de slechten en de lelijkerds.

Openbaring 12:10 En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neder-
geworpen.

Als u nooit hebt gezondigd, zou u nergens van beschuldigd kunnen worden. Daarom zegt Jacobus: 'We struikelen allen in velerlei opzicht.'

Laten we zien hoe dit werkt, zodat we de volle consequenties kunnen begrijpen van het gevecht tegen de menselijke natuur die we hebben; die ik heb, die u hebt, die iedereen heeft. Wat we hieruit begrijpen is dat Jacobus hier schrijft over, en hij zegt het zelfs: 'Kijk, ook ik ...' En Jacobus werd door de meeste mensen beschouwd als de meest rechtvaardige christen die er toen rondliep. Hij zei: 'Wij zondigen allemaal vaak en in velerlei opzicht.' Paulus zei hetzelfde over zichzelf.

Romeinen 7:14 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde.

Zo zit de menselijke natuur helemaal in elkaar. Hij zegt: 'In mijn vlees woont helemaal niets goeds', vanwege de neigingen die de mens heeft. Dit is het belangrijkste punt dat we moeten begrijpen, dat

Christus er is met de genade van God om ons uit dit soort dingen te leiden.

Romeinen 7:15 Want wat ik uitwerk, weet ik niet; ...

Met andere woorden hij wil de zonden die hij doet echt niet toestaan om te doen, en toch gebeurt het.

Romeinen 7:15 ...; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik.

Dat is het conflict waar we allemaal mee te maken hebben. Dat is het conflict met de menselijke natuur, die ons dan omlaag trekt. We zouden dan kunnen zeggen: 'Is er dan nog enige hoop?'

- We gaan er niet doelbewust op uit om te doden.
- We gaan er niet doelbewust op uit om te stelen.
- We gaan er niet doelbewust op uit om overspel te plegen.
- We gaan er niet doelbewust op uit om afgoderij te bedrijven.
- We gaan er niet doelbewust op uit om Gods naam ijdel te gebruiken.

Maar de innerlijke strijd zit in ons denken, en ons denken staat in verband met de tong, en daar heeft Jacobus het hier over.

Romeinen 7:16 Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is.

De wet is de standaard die ons laat zien wat juist is en wat verkeerd is.

Romeinen 7:17 Doch dan bewerk ik het niet meer, ...

Met andere woorden ik doe dit niet opzettelijk door er doelbewust voor te kiezen.

Romeinen 7:17-18 ..., maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Im-

mers, het wens is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet.

Met de eigen middelen die mij ten dienste staan kan ik dat niet.

Romeinen 7:19-21 Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik. Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig;

Dat is de hele strijd tegen de menselijke natuur. We zien dat dit *de wet van zonde en dood* wordt genoemd.

Romeinen 7:22 want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods,

Dat doen we zeker. Die wet is rechtvaardig, heilig, juist, geestelijk, goed, waar, wonderlijk, wonderbaarlijk.

Romeinen 7:23 maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand ...

Daar, in ons verstand, gebeurt alles.

Romeinen 7:23 ... en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is.

De christen verkeert om zo te zeggen in een onontwarbare situatie. Het lijkt wel op een situatie waarvan ze inde wereld zeggen: 'Je bent vervloekt als je het doet en je bent vervloekt als je het niet doet.' Daarom zeggen sommige mensen: 'Waarom zal ik het dan proberen?' Maar met de Geest van God moeten we dag niet zeggen.

Romeinen 7:23 ... en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is.

Die is daar doordat wij die erven.

Romeinen 7:24 Ik, ellendig mens! ...

Let op het berouw, het begrip van het eigen ik, het begrijpen van de eigen manier van doen.

Romeinen 7:24-25 Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!

...

Ja,

- Christus zal hem verlossen
- Christus zal mij verlossen
- Christus zal u verlossen
- Christus zal iedereen van ons verlossen

Romeinen 7:25 ... Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde.

Er moet dus *voortdurend overwonnen* worden.

Romeinen 8:1-2 Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens ... in Christus Jezus ...

- Wat is die wet van de Geest in Christus?
- Hebt u ooit begrepen wat die wet van de Geest in Christus is?
- Hebt u ooit begrepen hoe God die op u van toepassing doet zijn?
  - ✓ in samenhang met zonde
  - ✓ in samenhang met vergeving
  - ✓ in samenhang met overwinnen

Daar we *de wet van zonde en dood* in ons hebben, en we daardoor voortdurend door God worden veroordeeld, welke hoop is er dan nog voor iedereen? Daarom is genade in dusdanige overvloed aanwezig dat we die niet kunnen bevatten. Dat wordt de wet van de Geest genoemd.

Romeinen 8:2 Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, **van de wet der zonde en des doods**.

Vrijgemaakt, of ook wel gerechtvaardigd. We zijn daarvan gerechtvaardigd door Christus. Laten we nu eens kijken naar hoe dat in zijn werk gaat.

- Daarom moeten we dagelijks naar de genadetroon gaan.
- Daarom hebben we genade nodig om ons leven voortdurend te bedekken.
- Daarom hebben we het offer van Jezus Christus levenslang nodig.

Wij hebben Satan overwonnen door het bloed van Christus. Nadat hij ons dag en nacht heeft beschuldigd, hebben wij hem overwonnen met het bloed van het Lam en het woord van onze getuigenis (Openbaring 12). Zelfs al is Satan nog aanwezig, zelfs al is er nog zonde aanwezig, als we doen wat 1 Johannes ons zegt te doen, dan zullen we in de juiste relatie blijven staan met God!

1 Johannes 1:5-7 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Niet alle zonden tezamen als een bundel, maar iedere zonde apart, iedere keer, en dat komt vaak voor, dat we ontdekken dat we zondigen! Waarom? *Vanwege de wet van zonde en dood in ons, en dat is de menselijke natuur.*

1 Johannes 1:7 ...; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Reinigen is de vertaling van het Griekse woord *katha'rizo*, wat duidt op schoonmaken, schrobben, wegpoetsen. We overwinnen zonde door het bloed van Jezus Christus.

1 Johannes 1:8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet.

Hier zien we dan hoe het in zijn werk gaat.

1 Johannes 1:9 Indien wij onze zonden belijden, **Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.**

Dat is een geweldige zegen!

Als iemand zo ver komt dat hij de onvergeeflijke zonde begaat, dan wil zo iemand helemaal niet dat zijn zonden worden vergeven. Dat zal hem een zorg zijn, hij verhardt zijn hart en zijn denken en zijn houding tot een absoluut nergens meer voor open staande opstand tegen God en hij vertrapt het offer van Jezus Christus. Dat is de onvergeeflijke zonde. Maar zolang als je houding gevoelig is, zolang je open staat voor verandering, zolang je begrijpt dat je wegens de menselijke natuur vaak op voortdurende basis zondigt, en je wendt je tot God en vraagt of het bloed van Christus op je kan worden toegepast – om je leven met de genade van God te bedekken – zullen je zonden vergeven worden.

1 Johannes 1:10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, ...

Zoals de rijke jongeling die zei: 'Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?' En Hij zegt: 'Onderhoud de geboden.' Hij zegt: 'Dat heb ik mijn hele leven gedaan. Ik heb niet gezondigd. Ik ben een goed mens.' Jezus zei daarop: 'Verkoop al wat je hebt.'

1 Johannes 1:10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar ...

Waarom? Omdat er geschreven staat: *'Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'* We zullen zien dat dat de reden is dat Jacobus paarden gebruikt als analogie, omdat de menselijke natuur die niet door God overwonnen is, lijkt op een wild razend paard, dat nergens voor gebruikt kan worden.

1 Johannes 1:10 ..., maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet.

1 Johannes 2:1 Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. ...

Hij wil niet dat we uit gewoonte gaan zondigen.

1 Johannes 2:1-2 ... En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, ...

Het woord verzoening hier is niet iets eenmaligs. Het is een continue, voortgaande reiniging en vergeving als we Hem onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons te vergeven.

Die verzoening geldt niet alleen voor ons die nu reeds geroepen zijn. Johannes zegt:

1 Johannes 2:2 ... en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.

Dat is het uiteindelijke plan van God op Zijn tijd.

Laten we teruggaan naar Jacobus 3 om te zien hoe dit van toepassing is in ons leven.

Jacobus 3:2-3 Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; wie in zijn spreken niet struikelt, is een **volmaakt** man, **in staat** zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden.

De woorden *in staat* komen van het Griekse *dunamis*; we hebben de macht om dat te doen. Wel, wie van ons heeft die macht? *Niemand van ons!* Ik kan denken aan dingen die ik heb gezegd, zelfs gisteren nog, waarvan ik wenste dat ik ze niet op die manier had gezegd, of zelfs helemaal niet had gezegd. Deze tong hier is een *onbeheersbaar kwaad*.

Nu komt de analogie en de les over paarden en hij zegt:

Jacobus 3:3 Als wij paarden de toom in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen.

Denk daar eens even over na. Laten we eens naar een paard kijken. Een paard in het wild moet worden gevangen, leren wie de baas is, waarbij zijn wil gebroken wordt; dit proces noemen we temmen. Een paard in het wild wordt vergeleken met de menselijke natuur die niet wordt beheerst. Het enige waarin het wilde paard van nature is geïnteresseerd is in eten, drinken, het in standhouden van de harem en het vergroten van de kudde. Zo'n paard:

- is niet productief
- laat niemand op zijn rug zitten
- trekt geen last
- ploegt niet
- is niet geschikt voor iets anders dan eten, voortplanten en sterven

Daarom gebruikt hij paarden als voorbeeld. Een andere reden dat hij paarden gebruikt, is omdat er heel veel verschillende soorten paarden zijn:

- er zijn kleine paarden
- er zijn grote paarden
- er zijn werkpaarden
- er zijn trekpaarden
- er zijn racepaarden
- er zijn showpaarden

Daarom koos hij paarden, omdat in die analogie de diversiteit van de menselijke wezens weerspiegeld wordt.

Elk van die paarden moet worden getraind en elk paard moet een bit in hebben om het te laten doen wat de berijder of de eigenaar wil; het moet onder controle staan. Daarom gebruikt Jacobus dit voorbeeld.

Jacobus 3:3 ..., zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen.

Laten we nu naar wat andere dingen van paarden kijken, een andere analogie, de teugels, beproef de teugels, beproef het hart, enz. Laten we zien wat er gebeurt als een hele maatschappij loopt als paarden, leeft als paarden. Dat is in deze tijd het geval: bokken, trappen, stampen, fokken, hinniken. Ziet u, dit is echt een profetische uitspraak over hoe mensen hun leven leiden.

Recent ging ik voor een diner naar een restaurant dat ik niet kende, ik wist niet wat daar gaande was. Nadat ik daar zat te eten en wat naar de mensen had gekeken, besepte ik dat er een paardenspel gaande was. Daar zaten de vrouwen uit te kijken naar wie hen voor die nacht zou komen ophalen. Toen ik dit Schriftgedeelte las deed me dat hieraan denken; hier hadden we vandoen met de ongebreidelde, ongecontroleerde menselijke natuur waarbij iedereen *hinnikte* naar de vrouw van zijn naaste.

Jeremia 5:7 Waarom zou Ik u vergeven? Uw kinderen verlaten Mij en zweren bij niet-goden. ...

Evenals wilde, ongebreidelde paarden.

Jeremia 5:7-9 ... Toen Ik hen verzadigd had, pleegden zij echtbreuk, ja, in het hoerenhuis zijn zij thuis. Geile, rondzwervende hengsten zijn het, zij hinniken ieder naar de vrouw van zijn naaste. Zou Ik hierover geen bezoeking doen, luidt het woord des HEREN, ...

Het staat vast dat Hij de mensheid omwille van deze dingen zal bezoeken, maar zo zit de menselijke natuur in elkaar; net als die van wilde paarden.

Laten we nu naar enkele andere Schriftgedeelten kijken, die enkele andere analogieën geven over de menselijke natuur. We zullen een verscheidenheid aan gebruikte analogieën zien en daarom gebruikte Jacobus, de broer van Jezus, dit voorbeeld. Dit was een weloverwogen vers. Dit was niet iets in de trant van: 'O ja, dat is een goed idee – paarden. Ja, ik zal iets over paarden schrijven.' Hij ontleende dit aan de Bijbel.

Psalm 32:9 Weest niet als een paard, als een muildier zonder verstand, welks trots men bedwingt met toom en bit, opdat het u niet te na kome.

Daarom schreef Jacobus dat vers op de manier waarop hij het deed. We kunnen begrijpen dat we niet zo in elkaar moeten zitten, maar als analogie geeft het weer wat we doen om dieren onder controle te krijgen en te houden.

Een andere verwijzing in de Psalmen betreffende paarden, betreffende hun gedrag in samenhang met hoe dat in ons leven past, is:

Psalm 7:9 Laat de boosheid der goddelozen een einde nemen, maar bevestig Gij de rechtvaardige, **Gij, die hart en nieren toetst**, rechtvaardige God.

In het Engels staat die hart en *teugels* toetst. Als God uw teugels zou toetsen ... Met andere woorden hebt u met de Heilige Geest de controle van God? Jezus zei: 'De gemeenten behoren te weten en in gedachten te houden dat Ik, Jezus, degene ben die de nieren (teugels) en het hart toets om iedereen te vergelden naar zijn werken' (Openbaring 2). Hoe staat het met uw teugels? Als God de teugels over uw leven zou oppakken:

- komt Hij dan tot de ontdekking dat u een bokkende mustang bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u een koppige ezel bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u zich gedraagt als een wilde ezel in de woestijn?

Of

- komt Hij dan tot de ontdekking dat u gereed bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u gewillig bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u aan het werk bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u aan het ploegen bent?
- komt Hij dan tot de ontdekking dat u aan het worstelen bent om dat gewicht en die last voort te trekken?

En dat allemaal ongeacht uw omstandigheden! Zo ziet u waarom dit voorbeeld werd gebruikt. Het is zo fantastisch! Wat een analogie! Wat een schitterend beeld is dat voor ons.

David zegt:

Psalm 26:1 Doe mij recht, HERE, ...

Zei Jacobus niet dat we strenger geoordeeld zouden worden? [Opmerking vertaler: Voor *doe mij recht* staat in het Engels *judge me*, wat ook met *oordeel mij* kan worden vertaald.] *Dat zei Jacobus inderdaad!* Let erop hoe dat met deze Psalm samenhangt. Het Woord van God past goed bij elkaar, het past altijd schitterend bij elkaar.

Psalm 26:1 ..., want ik heb in onschuld gewandeld; ...

[De Statenvertaling vertaalt *onschuld* met *oprechtheid*. Zo ook de Bijbel die Fred Coulter gebruikt.] In feite is dit de oprechtheid van God.

Psalm 26:1-2 ...; op de HERE heb ik vertrouwd zonder te wankelen. Toets mij, HERE, en beproef mij, ...

Beproef mij, of ook wel *test mij*.

Psalm 26:2 ..., keur mijn nieren en mijn hart.

En dat niet om daarna te zeggen hoe goed ik wel ben, of hoe groot ik wel ben!

Psalm 26:3 Want uw goedertierenheid houd ik voor ogen, en ik wandel in uw waarheid.

Daagt hij hier God uit *om hem te testen om te zien hoe goed hij wel is?* Nee! Hij zegt juist: 'O God, help me om op Uw wegen te wandelen en laat dat de test zijn om te zien of ik op Uw wegen wandel.'

Is ons hart en ons denken onderworpen en meegaand met God? Als dat het geval is, laat dan niet toe dat iemand dat gaat beïnvloeden en die houding van ons wegnemen, maar laten onze nieren en ons hart juist:

- buigzaam zijn
- onder controle staan
- meegaand zijn
- geleid worden door de Geest van God

Dat is wat hier wordt gezegd.

Psalm 139 heeft het over hetzelfde onderwerp. Daar zegt David:

Psalm 139:1 HERE, Gij doorgrondt en kent mij;

Hoe? Door hart en nieren te toetsen!

Psalm 139:2-4 Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd. Want er is **geen woord op mijn tong**, of, zie, HERE, Gij kent het volkomen;

Daarom is het zo belangrijk dat we onze tong onder controle hebben, heel belangrijk. We zullen als we door heel hoofdstuk 3 van Jacobus gaan, nog enkele andere dingen over onze tong gaan zien en het gebruik ervan.

David heeft het over hoe hij werd gemaakt.

Psalm 139:13 Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweest.

Hij zegt in feite dat God zijn hele leven onder controle heeft, zelfs vanaf de conceptie. Denk daar eens over na. Ik raad u beslist aan de rest van Psalm 139 zelf te lezen en te bestuderen. Dat is absoluut wonderbaarlijk als hij zegt:

Psalm 139:14 Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn uw werken; mijn ziel weet dat zeer wel.

Ja, we zijn naar het beeld van God gemaakt. Psalm 8:5 zegt dat we bijna goddelijk zijn gemaakt. We zijn iets beneden God gesteld, niet alleen maar iets beneden de engelen (zoals de Statenvertaling zegt). Het is waar dat we minder dan de engelen zijn gemaakt, maar het Hebreeuws heeft het over Elohim, dus iets minder dan God, want dat is ons potentieel, lid te worden van de Familie van God. Daarom is het heel belangrijk dat we toelaten dat God ons helpt, ons leidt, ons stuurt, en *dat we Hem gehoorzamen*; net zoals we verlangen dat paarden ons gehoorzamen als we ze hebben getemd en hun wil gebroken en het bit in hun mond hebben geplaatst:

- zodat ze kunnen werken
- zodat ze kunnen presteren

Zij kunnen getraind worden om schitterende dingen te doen, maar hetzelfde geldt voor onze menselijke natuur en ons gedrag.

- Met de Geest van God *kan het ongetemde getemd worden*.
- Met de Geest van God *kan dat wat onhandelbaar is onder controle worden gesteld*.
- Met de Geest van God *kunnen we dat wat wild is sturen in de richting van groeien en overwinnen en werken naar het Koninkrijk van God in geloof, en dat door de Geest van God*.

Jacobus gebruikt nog een andere analogie, die is gebaseerd op schepen. Waarom gebruikt hij schepen?

Jacobus 3:4 Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het believe van de stuurman wil.

We moeten enkele dingen over schepen begrijpen. Hij zegt hier *of-schoon zij zo groot zijn*. Waarvoor zijn schepen gemaakt? Zij zijn gemaakt om mensen te vervoeren! Zij zijn gemaakt om ladingen te vervoeren! Laten we de analogie nog iets verder doorvoeren.

- Ons leven komt overeen met de boot of het schip.
- De zee komt overeen met de wereld waarin we leven.
- De wind is de macht of de kracht die ons leven in beweging brengt.

In Openbaring 13 vinden we allereerst het beest dat uit de zee opkomt, en in Openbaring 17 de vrouw die staat op vele wateren, en die vele wateren zijn volken en naties en menigten en talen. *Dat is de wereld!* De macht die ons leven stuurt:

- Is dat de macht van God die bij ons in de zeilen blaast?

Of:

- Is het de macht van Satan die bij ons in de zeilen blaast?

Efeziërs 2 heeft het over de macht van Satan die in de zeilen blaast, omdat hij *de overste van de macht der lucht* is, als we niet de macht van God in onze zeilen laten blazen. Het is dus echt een passende analogie die hij hier gebruikt. Deze is echt toepasselijk op wat we bestuderen, want we zullen zien dat er ook stormen in ons leven zullen zijn.

- Hebben we het niet over de levensstormen?
- Hebben we het niet over de golven van gebeurtenissen die door deze maatschappij gaan?
- *Dat doen we zeer zeker!*

Efeziërs 2:1-2 Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, ...

Dat is degene die de macht heeft over de lucht! Is het dan in deze analogie Satan die in onze zeilen blaast? En als dat het geval is, waar zal dan onze aankomsthaven zijn? Het leven is net als de oceaan, er

zullen delen zijn waarop het aangenaam varen is en delen die onstuimig zijn. Er zullen stormachtige gedeelten zijn. Er zullen rampen plaatsvinden die we kunnen vergelijken met orkanen. Maar desondanks maakt dat allemaal deel uit van het leven.

Hier hebben we dus:

Efeziërs 2:2-3 ... de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, (trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns),

Daarom gebruikt hij hier de analogie van schepen. Daar kunnen we heel wat van leren.

- Hoe is de toestand van ons schip?
- Heeft het lekken?
- Onderhouden we het?

En als we er de oceaan mee opgaan, moeten we ons ervan vergewissen dat we het af en toe in een dok onderhanden laten nemen om allerlei aanslag te laten verwijderen, het te verven, te onderhouden, de zeilen te herstellen, de touwen te controleren en te repareren, alle katrollen te checken en te smeren, en wat er nog maar meer nodig mag zijn. Al deze analogieën passen en we zouden deze analogie in zijn toepassing op het menselijk leven en op wat we doen waarschijnlijk nog heel wat kunnen uitbreiden.

Laten we eens zien dat dit ook van toepassing is op het boek Mattheüs, om te zien waar ditzelfde principe wordt gebruikt ten opzichte van het leven van de discipelen en het een getuigenis is van wat Jezus voor de discipelen deed. We zien hiervan twee verslagen en deze zijn fantastisch. Als we dit lezen moet u zich voorstellen zelf met de discipelen in die boot te zijn, middenin een storm; in een niet al te grote boot die afgeladen is met alle discipelen.

Mattheüs 8:23-24 En toen Hij in het schip ging, volgden zijn discipelen Hem. En zie, er kwam een grote onstuimigheid op de zee, ...

Wie denkt u dat deze teweegbracht? Wie zat Jezus op de hielen, waar Hij ook maar ging? *Satan, de duivel!* Hij bracht deze storm teweeg. 'Tjonge, laat ik hen te pakken nemen met deze storm. Ik zal dat schip tot zinken brengen en de Zoon des mensen doen verdrinken en al Zijn discipelen doden. Ik zal dit christendom in de kiem smoren, zelfs voordat het ook maar van start kan gaan.' Dus er kwam een geweldige storm.

Mattheüs 8:24 ..., zodat de golven over het schip sloegen; ...

Als dat gebeurt voel je je hulpeloos. Nog even en het is afgelopen. De golven sloegen over het schip, het was een open boot, dus er kwam heel wat water in de boot terecht/

Mattheüs 8:24-26 ...; maar Hij sliep. En zij kwamen en maakten Hem wakker en zeiden: Here, help ons, wij vergaan! En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij bevreesd, kleingelovigen? ...

Als jullie zouden weten en begrijpen wie Ik werkelijk ben, dan doet het er niet toe of Ik wakker ben of slaap.

Mattheüs 8:26- ... Toen stond Hij op ...

Let op de les die Hij hun leerde.

Mattheüs 8:26 ... en bestrafte de winden en de zee, en het werd volkomen stil.

Hier is nog een andere analogie. We houden er allemaal van dat we aangenaam varen. We houden er allemaal van een rustig leven te hebben. Wie alleen kan dat geven? *Alleen God!* Wie alleen kan ons uit de levensstormen brengen naar de veiligheid van de rust van Gods weg? *Jezus Christus!* Nogmaals, dit zijn geweldige analogieën voor ons. Echt geweldig!

Mattheüs 8:27 En de mensen verwonderden zich en zeiden: Wat voor iemand is deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?

Daarom wordt deze analogie hier gebruikt.

Laten we een ander verslag betreffende geloof en de zee en de boot en de storm en wandelen in de richting van Jezus en wat daarmee samenhangt, doornemen.

Mattheüs 14:22 En terstond dwong Hij de discipelen in het schip te gaan en Hem vooruit te varen naar de overkant, totdat Hij de scharen zou hebben weggezonden.

Hij zond hen van tevoren vooruit en zij wisten niet dat Hij Zich later bij hen zou voegen.

Mattheüs 14:23-25 En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen. Doch het schip was reeds vele stadiën van het land verwijderd, geteisterd door de golven, want de wind was tegen. In de vierde nachtwake ...

Jezus bleef achter om de hele nacht te bidden. De vierde nachtwake is volgens onze tijdrekening de periode tussen drie en zes uur in de morgen. Dat was dus vlak voor zonsopgang. Hier hebben we dus alle discipelen die de hele nacht roeien, hard werken en weinig tot geen voortgang maken.

Voelen we ons af en toe zo in het leven? We werken hard als christen, we doen wat we kunnen en we boeken geen enkele vooruitgang. Dat is net zo als tegen de wind in roeien. We maken dan weinig voortgang en de wind blaast ons achteruit. We roeien en roeien, het water slaat in ons gezicht en de wind loeit. We hebben allemaal wel zulke beproevingen. We hebben allemaal wel zulk soort dingen die ons onder druk zetten. We roeien en roeien en maken geen enkele voortgang. Het schijnt wel alsof we op het punt staan uitgeput te raken.

Mattheüs 14:25 In de vierde nachtwake kwam Hij tot hen, gaande over de zee.

Wat bij mensen onmogelijk is, *is mogelijk bij God!* God kan tussenbeide komen en ons onder die omstandigheden helpen. Al ons werk, al onze inspanning schijnen niets te betekenen te hebben. Waarom? *Omdat we niet naar Christus kijken!* Daarom! We zijn druk bezig met dit probleem, we vechten tegen de storm en roeien en roeien tot uitputting toe en dan opeens worden we wakker en zeggen: 'Ik moet naar Christus gaan.' Dat is wat Petrus deed.

Mattheüs 14:26 Toen de discipelen Hem over de zee zagen gaan, ...

Toen ze Hem op het water zagen wandelen.

Mattheüs 14:26 ..., werden zij verbijsterd en zeiden: Het is een spook! ...

Een geestverschijning, een demon.

Mattheüs 14:26-31 ... En zij schreeuwden van vrees. Terstond sprak Jezus hen aan en zeide: Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!

Denk in samenhang met deze analogie eens na over alle stormachtige problemen en het schuimen van de zee en het loeien van de wind en de uitputting door het harde werken en Jezus zei: 'Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!' We kunnen dat opvatten als een sterke bemoediging in ons leven, ongeacht de omstandigheden, wat deze ook maar mogen zijn:

- gezondheid
- een geliefde
- hoge leeftijd
- zwakheid
- een probleem op het werk
- een probleem om werk te vinden

Wat het ook maar moge zijn – er is niets dat Christus kan overweldigen. Dat is de hele les die we hier leren. Hij zei: 'Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!'

Mattheüs 14:28-29 Petrus antwoordde Hem en zeide: Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water. En Hij zeide: Kom! En Petrus ging uit het schip ...

Er was wel een zekere mate van lef voor nodig voor Petrus om die vraag te stellen en heel wat lef om overboord te stappen.

Mattheüs 14:29 ... en liep over het water en ging naar Jezus.

Er zijn heel wat gelegenheden waarbij we voortgaan en ons geloof verliezen en dan doen we OPEENS! precies hetzelfde als Petrus.

Mattheüs 14:30 Maar toen hij zag op de wind, ...

De gierende wind.

Mattheüs 14:30 ..., werd hij bevreesd en begon te zinken en hij schreeuwde: Here, red mij!

Het komt zo vaak voor dat we ons in zulk soort situaties manoeuvreren. Het is om zo te zeggen een soort lopen op water; in deze tijd zouden we ook kunnen zeggen: op het randje lopen, lopen op de grens van de dingen waarvan we weten dat die uit geloof voortkomen en de dingen waarvan we weten dat we ze niet behoren te doen. En als we uiteindelijk beseffen dat we door die dingen overweldigd raken, zeggen we: 'Here, red mij!' En wat gebeurt er dan? *De Heer komt tussenbeide en redt ons in Zijn genade en barmhertigheid en goedheid!*

Mattheüs 14:31 Terstond stak Jezus hem de hand toe en greep hem en zeide tot hem: Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?

Hieraan kunnen we ook heel wat analogieën koppelen:

- Houden wij de hand van Jezus vast?

- Hebben we het geloof van Jezus?
- Kijken we naar Hem?
- Lopen we op het water met de gedachte: 'het is niet al te diep, ik zal het wel redden'?
- Wat doen we als de golven op ons afkomen en we het zicht op de bodem verliezen?
- Hoe vaak zijn we gaan zwemmen en kwamen we op een punt waar opeens de bodem steil omlaag gaat?

Ik herinner me dat we in Noord-Californië een vrouw doopten in de Smith River. In die rivier liggen zandbanken en grote rotsen. Hij stroomt vrij snel, omdat het gebied daar vrij sterk afloopt in de richting van de oceaan. Daar stonden we dus gereed om die vrouw te dopen. De Smith River is koud, echt koud! Wij, een andere dienaar en ik, deden dus onze lieslaarzen aan en we gingen de rivier in om haar te dopen. We maakten de fout de vrouw ten opzichte van ons stroomafwaarts te dopen in plaats van stroomopwaarts. Toen we haar onder water duwden begon de stroom haar mee te voeren. En totaal onverwacht moesten we in actie komen om te voorkomen dat ze door de stroom buiten ons bereik werd gevoerd. We stapten dus voorwaarts en daar was het water opeens aanzienlijk dieper, waardoor onze lieslaarzen volliepen. Dat liep bijna uit op een ramp! We kunnen dankbaar zijn dat God erbij betrokken was en haar niet liet meevoeren en wij niet onder water verdwenen. Er zijn tijden in het leven dat het zo gaat. Dan kom je bij zinnen, heb je geloof, de wind houdt op te waaien en de beproeving is voorbij.

Mattheüs 14:33 Die in het schip waren, vielen voor hem neder en zeiden: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon!

Dat kan ik me helemaal voorstellen! Laten we dit onthouden met betrekking tot ons leven en onze beproevingen en onze boot en ons zeil en onze wind en alle stormen waar we doorheen gaan.

Als we nadenken over ons leven, over onze problemen, over de moeilijkheden waar we doorheen gaan, dan moeten we dit verslag van

de discipelen nog eens lezen en begrijpen dat ons leven niet veel anders is dan dat van ieder ander.

Vergelijk je leven met een boot of een schip en laat de wind van God, de Geest van God, het voortblazen. Want de wind van God komt van Handelingen 2, waar staat dat de Heilige Geest kwam als een geweldige windvlaag.

Laat dat de wind zijn die in de zeilen van uw leven blaast, om u naar de eindhaven te blazen en laat die haven het Koninkrijk van God zijn. Dit is dus de reden dat Jacobus de analogieën van paarden en schepen gebruikt.